

ОРГАНІЗАЦІЯ І ПРОВЕДЕННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ПРАКТИКИ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ-ПЕДАГОГІВ

В сучасних умовах модернізації вищої системи освіти України особлива увага приділяється якійсній підготовці інженерно-педагогічних фахівців, зокрема комп'ютерного профілю.

Враховуючи те, що професія інженера-педагога є складною професією, що функціонує одночасно у двох різнорідних системах: «людина-людина» та «людина-техніка», професійна підготовка інженерно-педагогічних кадрів комп'ютерного профілю повинна опиратися на поглиблену теоретичну й практичну підготовку в галузі комп'ютерних технологій відповідно до сучасного рівня розвитку науки й техніки.

Проблема професійної підготовки майбутніх інженерів-педагогів комп'ютерного профілю розглядається у дослідженнях Р. Горбатюка [1], М. Коржова [2], О. Мельниченко [3], М. Павленко [4] та інших дослідників.

Згідно з освітньо-професійною програмою підготовки інженерів-педагогів комп'ютерного профілю освітньо-кваліфікаційного рівня «бакалавр» у ВНЗ, її важливим компонентом є практична підготовка, складовою якої є технологічна практика.

Мета статті полягає в тому, щоб з'ясувати особливості організації і проведення технологічної практики майбутніх інженерів-педагогів.

Згідно з навчальним планом підготовки інженерів-педагогів напряму підготовки «Професійна освіта. Комп'ютерні технології» освітньо-кваліфікаційного рівня «бакалавр», технологічна практика проводиться на 3 курсі у 6 семестрі і триває 4 тижні.

Технологічна практика спрямована на закріплення і застосування студентами теоретичних знань із використання комп'ютерних технологій в професійній діяльності безпосередньо на підприємствах, в організаціях, установах. Мета практики полягає в оволодінні студентами сучасними методами й формами, засобами майбутньої професійної діяльності інженера-педагога комп'ютерного профілю; професійними вміннями і навичками, які необхідні їм для самостійного прийняття рішень під час виконання професійних обов'язків в реальних конкурентних виробничих умовах; формуванні в майбутніх фахівців потреби у постійному оновленні і творчому застосовуванні знань на практиці.

Важливою умовою ефективності організації і проведення технологічної практики є визначення і добір баз практики.

Вважаємо, що технологічна практика може проводитися в різноманітних організаціях і установах, в яких створені умови, що забезпечують не лише закріплення, поглиблення та систематизацію отриманих студентами теоретичних знань із спеціальних дисциплін, а й

набуття ними практичних навичок і умінь на основі вивчення досвіду використання інформаційних технологій у виробничому процесі, виконання конкретних службових обов'язків на робочому місці тощо.

Враховуючи вищезазначене, майбутні інженери-педагоги комп'ютерного профілю повинні під час практики:

- ознайомитись із структурою організації та її системами управління;
- навчитися здійснювати технологічний, економічний, інформаційний аналіз діяльності організації, її структурних одиниць, підрозділів;
- навчитися виявляти резерви підвищення ефективності їх функціонування;
- ознайомитися з електронною технологією документообігу; методами і способами обробки різноманітних даних, проведення необхідних досліджень, формування інформаційних потоків на робочих місцях;
- набути навичок з обслуговування та діагностування, ремонту й комплектування, налагодження комп'ютерної техніки;
- набути практичний досвід з проектування та розробки програмного забезпечення прикладного характеру;
- набути досвід організаторської, управлінської діяльності.

Ефективність організації технологічної практики залежить також від керівників, висококваліфікованих службовців баз практики, які консультують і надають допомогу практикантам.

Вважаємо, що проведення спільних круглих столів з керівниками баз практики з метою визначення постійно зростаючих в ринкових умовах вимог щодо професійної компетентності інженерів-педагогів комп'ютерного профілю сприяють удосконаленню професійної підготовки таких фахівців у ВНЗ.

Кожний студент веде щоденник практики, в якому робить короткі записи про виконання програми практики та індивідуального завдання, пише звіт про проходження практики.

У своєму звіті практикант зобов'язаний розкрити основні відомості про організацію, де проходила практика; описати відділ або підрозділ організації; схарактеризувати автоматизовану систему управління організацією; розкрити сутність робочого місця працівника, на якому працювали під час практики, зміст та результати практичної діяльності; обґрунтувати шляхи щодо удосконалення роботи організації тощо.

Кожне виконане завдання практики оцінюється певною кількістю балів. Остаточна оцінка практики визначається на підставі результатів захисту практики. При оцінюванні беруться до уваги:

- якість змісту і правильність оформлення звіту і щоденника;
- якість доповіді на захисті;
- якість відповідей студента на запитання у процесі дискусії;
- відзив керівника від організації про студента, який проходив практику.

Вважаємо, що для покращення умов проведення практики необхідно залучати на конференції з підведення підсумків технологічної практик керівників базових підприємств, на яких проходили практику студенти.

Список використаних джерел:

1. Горбатюк Р. М. Теоретико-методичні засади професійної підготовки майбутніх інженерів-педагогів комп'ютерного профілю. / Р. М. Горбатюк. – Автореферат дис... на здобуття наук. ступеня доктора пед. наук. 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти. – Тернопіль, 2011. – 44 с.
2. Коржова М. М. Аналіз професійної діяльності майбутніх інженерів-педагогів з проектування баз даних / М. М. Коржова // Педагогічний дискурс. – 2013. – №4. – С. 252-256.
3. Мельниченко О. А. Безперервність процесу практичної підготовки інженерів-педагогів як засіб удосконалення професійної підготовки фахівця / О. А. Мельниченко, Ю. В. Малініна // Проблеми інженерно-педагогічної освіти : збірник наук. пр. / Укр. інж.-пед. акад. – Х., 2011. – Вип. 30-31. – С. 93-96.
4. Павленко М. П. Удосконалення змісту навчання майбутніх інженерів-педагогів мережевих технологій / М. П. Павленко, В. Г. Хоменко // Зб. наук. праць Бердянського державного педагогічного університету (Педагогічні науки). – Бердянськ : БДПУ, 2009. – №1. – С. 139-144.

*Горбатюк Р.М., Петрикович Ю. Я.,
ТНПУ ім. В. Гнатюка (м. Тернопіль)*

ІНТЕГРАТИВНИЙ ПІДХІД У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ КОМП'ЮТЕРНОГО ПРОФІЛЮ

Система інженерно-педагогічної освіти є гетерогенним явищем із всією множиною проблем, центральне місце серед яких займають питання інтеграції психолого-педагогічних та інженерних (комп'ютерних) знань у змісті професійної підготовки. Дослідження особливостей інтегративного підходу в підготовці фахівців у галузі комп'ютерних технологій дозволяє визначити шляхи їх професійного становлення. Важливість інтеграції характеризується сучасними тенденціями, коли професійна діяльність стає важливим інструментом реформ. Крім цього, інтеграція знань найкраще проявляється в гносеологічному аспекті, де наукові знання менше всього залежать від соціально-культурних, діяльнісних, онтологічних та інших чинників.

Мета дослідження полягає в обґрунтуванні інтегративного підходу до вивчення дисциплін практичної і професійної підготовки майбутніми